

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Verska šola in naša narodnost.

Pričakovali smo že pred razpustom državnega zbora, da se bode pri letošnjih volitvah od neke strani izdala parola za versko šolo. Te volitve imele so tako rekoč pokazati, kako volilci sodijo o tej stvari, kajti peticijam, ki so se poslale na državni zbor, se ni moglo pripisovati nobene važnosti, ker ni pač nikogar, ki bi mogel podpise kontrolovati, in so te peticije podpisovale osebe, o katerih se sme reči, da nimate nobenega pojma niti o stari niti o novi šoli, ker nobene pohajale neso, torej so se dale pregovoriti od ljudij, ki so nabirali podpise. Mnogi občinski zastopi izrekli so se proti verski šoli, in v občinskih zastopih sedé vendar inteligentnejši možje, kateri so imeli priliko seznaniti se s šolskimi zakoni. Pri volitvah bode tudi inteligentnejši del ljudstva izrekel svoje mnenje, posebne ker na kmetih volijo po volilnih možeh, za katere izberó večinoma pač najrazumnejše možje.

Prevrat, ki se je izvršil na Dunaji, je pa jako pomanjšal nade za versko šolo in zatorej smo že pričakovali, da ž njo ne bodo begali volilcev. Najbrž bi se ne bila verska šola zopet tako porinila v volilno gibanje, da je neso škofje tako naglašali v svojem pastirskem listu in tako dali nižji duhovščini migljeja, da naj z vsemi silami deluje, da v državni zbor pridejo možje, ki bodo odločno za versko šolo.

Mi smo v svojem listu že razpravljali večkrat vprašanje o verski šoli in pokazali, da vsaj v nas to vprašanje ni posebno pereče. Pa tudi v vsej Avstriji bi se lahko zadovoljili tudi katoliki s sedanjjo šolo, če bi se morda še otroci v šoli ločili, kolikor je moč, po veroizpovedanji. Da se tako premeni šolski zakon, proti temu pač ne bode od nobene strani posebnega ugovora. To bi bili konservativci pač že lahko dosegli v minoleh zasedanji, da neso prišli z mnogo dalje segajočimi predlogi, za katere se večina poslancev ogreti ni mogla.

Nam Slovencem je versko šola presojevati z narodnega stališča, ker smo še v vednem boji za narodnost svojo. Če bi se z versko šolo zagotovile vse pravice naši narodnosti, potem bi pač ne imeli

ničesa proti verski šoli, če bi se pa ž njo še povekšal upliv naši narodnosti nasprotnih elementov, tedaj pa moramo biti vsi odločno proti verski šoli, posebno ker prave potrebe zanjo ni.

V svojem listu smo pobijali Liechtensteinov predlog in to pred vsem zategadel, ker bi povekšal upliv deželnih uprav na šolske zadeve, kajti po pravici smo se bali, da se bode štajerskemu in koroškemu deželnemu odboru dala večja moč za širjenje germanizacije. Sedaj je ta predlog, hvala Bogu, pokopan in sam predlagatelj je spoznal, da ni bil posebno umesten ter se je izjavil, da ga več ne ponovi. Mi smo prav veseli njegove obljube, ker za tak predlog, če se malo premeni, bi se nazadnje utegnula uneti še levica, da le dobi dobro sredstvo za ponemčevanje Slovanov.

Vsi drugi predlogi o verski šoli so pa pred vsem merili na to, da se povekša upliv škofov na šolstvo, da torej učitelje spravijo v nekdanjo zavisnost od duhovnikov. Mi se s takimi nakanami tudi ne moremo sprijazniti, in to le z narodnega stališča ne. Naša višja duhovščina ni posebno naudušena za našo narodnost. Od nje izšel je migljeja, da naj se proglasi nauduševanje za „absolutno narodnost“ kot malikovalstvo. Pa tudi mnogo družih dogodkov nam dokazuje, da višji duhovni pastirji neso posebno naudušeni za slovaške narodne težnje. V Dalmaciji se je zadnji čas jela preganjati slovanska liturgija. Na Koroškem pa sedanji vladika, ki se še dosedaj ni priučil jeziku, katerega govori tretjina ovčic, njemu v varstvo izročeni, nastavlja nemške duhovnike mej Slovence, da pospešujejo germanizacijo ali pa vsaj brezbriznost za narodne zadeve, in to ne zaradi tega, ker nedostaje slovenskih duhovnikov, temveč le iz mržnje do slovenske narodnosti, in pa da se prikupi Nemcem. V pastirskem listu se takorekoč priporoča agitacija ob volitvah, ali vladika na Koroškem pa vendar slovenskim duhovnikom priporoča, da naj se ne mešajo v politiko.

Če bi učitelji prišli pod oblast višjih duhovnih pastirjev, bi se isto tako nanje pritiskalo v narodnem oziru kakor na duhovnike, ali pravo za pravo še huje, ker bi bil njih položaj že v gmotnem

oziru slabši. Slovenski učitelji bi se prestavljali mej Nemce, nemški pa mej Slovence, kar se že sedaj deloma godi. Sedaj se je nam Slovencem v tem oziru boriti le z deželno vlado, ali v bodoče bi se pa morali še z duhovsko. Ta boj bi pa bil še mnogo težavnej, kajti vsakdo, ki bi se upiral škofskim naredbam, bil bi v vedni nevarnosti, da ga proglase za brezverca in liberalca. Borba, ki bi se začela mej Slovenci in njih višjimi duhovskimi pastirji, bi pa pač tudi veri ne bila v korist, ker bi narod jel izgubljati spoštovanje do škofov, ki bi se očitno pokazali njegove narodne nasprotnike. V interesu naše narodnosti, pa tudi v interesu vere je, da se ne povekša upliv škofov na šolo in uadejamo se, da noben slovenski poslanec ne bode glasoval za tako spremembo šolskih zakonov, vsaj tako dolgo ne, dokler bomo imeli višje duhovne pastirje, ki se bodo dali uporabljati proti naši narodnosti, ki bodo takoj pripravljali izdati pastirski list in zlorabiti torej propovednico proti narodni ideji, kakor se baš te dni godi. Seveda, če bi mi imeli škofe naudušene za našo narodnost, kakor sta bila pokojni Slomšek ali Ravnikar, ali pa kakor je sedanji Djakovski vladika, potem bi se pač toliko ne pomišljali, dati jim večjega upliva v šoli, ali pri sedanjih razmerah se pa nam pač ne more očitati, če smo skrajno previdni, kajti preveliko odgovornost bi si nakopali, ko bi z uvedanjem verske šole odprli nova vrata za germanizacijo in postali grobokopi narodnosti svoji.

— a —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. februvarja.

Poljski demokratje

so se jeli postavljati na jako čudno stališče. Jeli so se izjavljati za približanje levici za slučaj, ko bi staročeska stranka v volilnem boju močno oslabela. Odločno so proti zvezi z Mladocihi, ki simpatizujejo z Rusijo. Pri taci razmerah se je resno bati, da se bodo Poljaki zjediniili z levičarji in poslednjima pomagali do vladnega krmila, kajti na aristokratsko poljsko stranko se itak ne smejo dosti zanašati. Poljake morda to vleče k levici, ker so se neka-

LISTEK.

Zakaj se je pan Simon razjezil nad sv. Gothardom.

(Zgodovinska povest Kolde Malinskega; iz češčine preložil V. Benkovič.)

Dalje.)

Pan Simon je bil neodjenljiv v svojem zahtevanji, in ko mu je Školastika spomnila, da devotki leta tekó, odgovoril je hladno, da še toliko ni stara, kot teta, in da se jej tudi ne bode godilo slabo, ako ostane brez moža, za kruh jej ne bode šlo trdo.

Školastika je na to molčala ter zvečer pohitela k starinarici Zoubkovki, ki je imela v veži Okrašovske hše prodajalnico, tožila jej in naštela celo vrsto ženinov, ki so se zelo poganjali za njo ter zarekla na sv. Školastiko, da se za dekleta ne bode brigala več, če si jo pan Simon tudi sto let obdrži na vratu.

A tudi v mišljenji pana Simona je nastal preobrat povsem nepričakovanega uzroka. Bil je poslan od občine in panov, da bi zastopal mesto v deželnem zboru, in tu ga je doletelo v Pragi gostoljubje gospoda Ambroža Strabona s Sternstadta,

ki je bil medikus pri beneškem gospodu oratorji. Gospod medikus imel mnogo v glavi, a malo v žepu, in zato se je ljubeznivo smehljaj, ko se je pan Simon pričel dvorljivo sukati okrog jedne izmed devetorice njegovih hčerá, Ljudmilo s Sternstadta, ki je bila najstarejša iz kopice.

„Za Lucijo Ljudmila“, mislil si je pan Simon, „za staro mlada“, sladkal se je dalje sam sebi, „zraven pa še grbovna“, pristavil je ponosno, kakor bi hotel reči, da bi se grbovnemu možu drugačna niti ne spodobila; ko pa je bilo zborovanje zaključeno, stopil je pred gospoda Ambroža ter ga z lepimi besedami poprosil roke Ljudmiline.

Ko je svojo zadevo obširno opisal ter gospodu Strabonu obljubil, da bode Ljudmilo čuval, kakor punčico svojega očesa, izpregovoril je gospod medikus, da mu je prošnju spoštovanega pana po vseči in da rad privoljuje, kar se njega tiče. Ljudmila, ki je bila poklicana, ko jej je bil oče vse temeljito razložil, je tudi takoj privolila ter si izprosila samo to, da bi pan Simon gledal, da čim prej omoži Lucijo, kajti Ljudmilo se je zdelo nepristojno, da bi imela v hiši hčer, devet let staršo od nje; Ljudmila je imela namreč še le sedemnajst let.

Pan Simon je obljubil, da bode izpolnil to

prošnjo, podpirano od Strabona, posebno ker je sam spoznal nenaravnost teh razmer.

Po Slanem ni bilo malo hrupa, ko je pan Simon, vrnivši se z zborovanja, obe svetovalstvi pozval na svojo svatbo, ter tako javno razglasil, da se ženi.

Govorice je bilo dovolj, posebno ko se je razglasilo, da je pan Simon star trikrat toliko let, kot nevesta, zlasti sosede vdove so svetovalcu zelo za zlo vzele, da bode dorasli hčeri dal dosti mlajšo mačeho; a pan Simon se ni zmenil za to tor se je le tajal veselja, kadar se je ozrl na dražestno nevesto. Ni videl nič, ni slišal nič, kot mlado ženko, v sosedstvu je bil jeden glas, da je pan Simon zblaznel, a sosed Pondčiček, čegar hiša je bila takoj zraven in ki je s hodnika videl na okrašovski vrt, ugovarjal je temu.

„Stari osel je dobil nov komat“, dejal je; „le pustite ga, vapametoval se bo ter nehal biti hudomušen“.

Sila malo je bilo tega, kar je Ljudmila prinesla k hiši in Lucija je uspenjala roke radi tega, bilo pa je tudi sila malo tega, kar je Ljudmila v gospodinjstvu razumela, tako da se je Školastika kar križala; a pan Simon bil je srečen.

„Imam jo za veselje,“ zagovarjal je Ljudmilo,

teri levitarji izjavili za izločitev Galicije izmeje dežel zastopanih v državnem zboru in za obširno avtonomijo te dežele.

Volilno gibanje

je posebno na Dunaji jako burno. Pri nekaterih volilnih shodih je že prišlo do izgredov. Židovski liberalci z vsemi silami delujejo proti Liechtensteinu. Pridobili so na svojo stran več zadržanih, katere podpisujejo neko izjavo proti Liechtensteinovi kandidaturi. Dosedaj je to izjavo podpisalo že nad 100 zadržanih načelnikov. Židje se jako boje izvolitve knezeve, ker bi on s svojim uplivom protisemitom utegnil v višjih krogih pridobiti simpatije.

Zagrebski nadškof.

Kdo bode novi Zagrebški nadškof, o tem se še pravo za pravo danes ne more nič gotovega reči. Govori se pa, da bode najbrž nadškofijski sedež dalje časa izprazen. Madjari bi najbrž Hrvatom radi urinili kaknega pomadjarjenega Slovana, ali Hrvatje se bodo temu upirali. Cela hrvatska vladna stranka bi s takim imenovanjem ne bila zadovoljna. Ban sam se je nekda izjavil, da mora biti Zagrebški nadškof Hrvat, in če on odstopi Kuehnu Hedervaryju pri tem seveda ni za koristi Hrvatov, ali mož čuti, da bi imenovanje kacega Nehrventa utegnulo mej narodom vzbuditi tako razburjenost, da bi se morda še njemu omajalo stališče.

Vnanje države.

Ministerska kriza v Srbiji.

Srbsko ministerstvo dalo je ostavko in Pašč dobil je nalog, da sestavi novo vlado. Stališče sedanjemu ministerstvu je že dolgo bilo omajano, z mnogimi ministerskimi ukrepi se ni ujemala zbornična večina. Palo bi bilo gotovo pri budgetni debati, pa je rajše odstopilo. Pasičeva naloga ni lahka. Mej radikalci ni prave sloge, zato je težavno sestaviti trajno vlado. Ker ima on velik upliv mej radikalci, bode seveda imel nekoliko ložje stanje, nego ga je imel Grujić, ki se tudi ni odlikoval z posebno odločnostjo.

Banket pri Perzijaniji.

Dunajski listi vedo povedati o nekem banketu, katerega je dal ruski poslanik Perzijani v čast ministrom in regentom. Pri tem banketu je baje metropolit napil Rusiji, osvoboditeljici Slovanov, Perzijani pa Srbiji, jugoslovanskemu Piemontu. Poslednje besede so vzbudile veliko pozornost ne le v Srbiji, temveč tudi zunaj Srbije. Da nasprotnikom slovanstva neso ugajale, razume se samo po sebi.

Angleška državna cerkev.

V angleškem parlamentu se je predlagalo, da bi se proglasilo za anomalijo, da v Walesu velja anglikanska cerkev za državno cerkev. Ta predlog se je pa odklonil z nezadovoljno večino, ko sta se proti njemu izrekla Gladstone in vlada. Pri glasovanju se je pa vendar videlo, da je v Angliji mnogo nasprotnikov državne cerkve.

Ustaja v Oportu.

Ustajniki v Oportu pridejo pred sodišče in sicer bodo jih sodili v skupinah po deset mož. Zaprtih je okolu 300 vojakov in 30 civilistov. 10 so jih pa izpustili, ker je preiskava pokazala, da so nedolžni. Kaznovali jih bodo najbrž jako strogo, da tako ostrašijo druge republičane, da se ne bode upali puntati.

Dopisi.

Z Dunaja svečana meseca. [Izv. dop.]

Ker Vam še nihče ni poslal poročila o poslednjem večeru „slov. kluba“, namenil sem se jaz pisati o tem par vrstic. Kdor opazuje razvoj te družbe brez

„imena mi ni treba, za delo pa je hiša polna ljudij!“ In Školastika je znova umolknila ter se zarekla, da ne reče besedice, če bi bila Ljudmila tudi sto let stara. Ona je štela vse na stoletja.

Panu Simonu je le takrat smehljal zginil z obličja, kadar se je ozrl na hčer. Bog ne daj, da bi jo čutil, pan Simon je ljubil svojo hčer, da se je Ljudmili že preveč zdelo; a pri pogledu na Lucijo spomnil se je vselej obljube, da jo čim prej omoži, in ta „čim prej“ trajal je že jedno leto, a da obljubo izpolni, na to ni bilo misliti.

„Ultra posse nemo tenetur“ (kaj nemogočega ni nikdo zavezan storiti), rekal je sam pri sebi ter bil na zadnje že odločen, odstopiti od grba in dal razglasiti, da hčeri iz svojega imetja pridá petsto kop, a tudi za tisoč kop bi se ne bil takoj našel ženin, le količkaj primereu. A naključje je pomagalo. Skozi mesto je potoval pan Matevž s Krymlova, obojih prav doktor in svetnik nad apelacijami. Bilo je že pozno zvečer in nevihta se je bližala. Gospod doktor se je bal groma ter dejal, da rajši v mestu prenočuje ter stoprav v jutru odpotuje proti Pragi. Ker so pri primasu imeli male otroke, peljan je bil gospod svetnik k Okrašovskim, nekaj radi večje ugodnosti, nekaj radi tega, ker je bil s panom Simonom znau še iz dijaških let, bila sta namreč vrstnika. (Dalje prih.)

vsacih pisanih pravil, brez odbora, brez zapisnikov, brez pečata i. t. d., mora se načuditi, da je zanimanje od leta do leta, od večera do večera večje. Zadnjič bilo je v tem klubu toliko Slovencev, da je največja dvorana v hotelu Royal bila pretesna. Morali smo si izprostiti še astraško sobo tik velike dvorane, ki pa je tudi koj bila polna. Posebnih priprav ni bilo tudi za ta klubov večer. Naznanjeno je bilo samo: Berilo g. prof. Stritarja: „Drobiž“. Ime slavnega našega pisatelja in skromen naslov berila: drobiž — sta uzrok tolikega zanimanja baš za ta večer. Sivih las rodoljubi, dame in osobito naši vseučilišniki privreli so kar trumoma poslušat zanimivosti tega večera. Pričakoval si mnogo, a vse je presežalo, kar si slišal. Dolga vrsta četverstopnih kitic v Stritarjevi klasični slovenščini, vesele dovtype, žgoče sarkazme, ostre puščice, ugonobljajoče strele, granate, bombe, karteče . . .

Iz vseh Vam podam tri, več jih nisem smel izbrati:

„Gorjup ne more biti vsak!
Ko meseca se konec bliža,
Izginil zadnji je peták,
Vesél si, če je kaj drobiža.“

Na Dunaj vprvič je prišel
Z gimnazije; na kolodvoru
Še mali kovčeg je imél
A, najglasnejši bil je v zboru!

„Quot capita, tot sententiae —
Vsak svoje mnenje ima v čisli;
Pri nas pa, o Slovenci je
Še hujše to, pet glav šest mislij.“

Kdor si bil v tem klubovem večeru, nikdar ti ne pride iz spomina nepopisni utis, burno odobravanje, ki si mu bil priča. — Še nekaj! Zimski mrz pritisikal je hudo ta večer na Dunaji. Plin je skoro „zamrznil“, tako da smo bili v polu-temnoti, da niti čitati nisi mogel. Pred našega pesnika postavili so vsled tega pozlačeno žirandolo, na kateri svetilo je sedem sveč! Tako si videl slavnega Stritarja kakor v svetniškem svitu! — „Drobiža“ pa ne bode te našli ne v „Zvonu“, ne v katerem drugem listu. Pesnik ga bode v kratkem objavil v posebni knjižici. — Utis tega večera je bil velikansk. To so pričali govori dr. Simoniča, dr. Pakja, cand. phil. Žmavca, Jereba, prof. Švaršnika, inž. Tomšiča in drugih. — Veselje je naraščalo mej krasnim petjem akad. društva „Slovenije“ pevcev in mej pesnimi starejših članov slov. kluba. Dva pevska zbora na jednom večeru! Napitnic pa ni bilo ni konca ne kraja. Posebno smo bili naudušeni o napitnici dr. Homana, ki je pozdravljal zmagovito ponašanje vrlih koroških Slovencev pri teh volitvah. Bog jim daje tudi konečne zmage. — Prihodnji večer slov. kluba bode 14. sušca. Čital bode g. prof. dr. J. Pakj. V tej sezoni so še berila obljubili gg.: Dr. Turner, dr. Simonič, dr. Štrekelj, dr. Murko, inžener Tomšič, Jereb, Svetič in drugi —

Shod volilcev Ljubljanskih.

Klub občinskih svetovalcev Ljubljanskih povabil je volilce na večeraj dopoldne ob 11. uri v mestno dvorano na pogovor o državnozbornih volitvah, oziroma o kandidatu za mesto Ljubljansko. Vabilu odzvali so se volilci v izredno obilem številu. Bilo jih je izvestno nad 200, mej njimi bili so odlično zastopani vsi stanovi.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški otvoril je kot načelnik klubu občinskih svetovalcev zborovanje s primernim nagovorom ter pozval zborovalce, da si izberó predsednika. Na predlog obč. svet. notarja Gogole bil je dr. vitez Bleiweis z vzklikom predsednikom izbran. Ta prevzel je predsedstvo in naznanil, da se je oglasil za besedo cesarski svetnik Murnik, ki je potem s primernimi besedami razlagal, kakšne lastnosti mora imeti državni poslanec in kot kandidata za mesto Ljubljansko priporočal deželnega glavarja g. dr. Josipa Poklukarja. On ima vse potrebne lastnosti, pozna jako dobro mesto, v katerem biva že celo vrsto let, znane so mu tudi vse zadeve našega barja, čegar osušenje bi bilo neizmerne koristi kakor za mesto, tako tudi za okolico. Zato govornik priporoča, da se kandidatom mesta Ljubljanskega proglasi gospod deželni glavar dr. Josip Poklukar.

Predlog ta vsprejel se je soglasno brez vsacega ugovora z živahnimi dobro- in živio-klici. Predsednik dr. vitez Bleiweis zahvalil se je potem zborovalcem na tako lepi udeležbi, pozval jih, naj tudi na dan volitve pridejo vsi na volišče, da bode

volitev častna in sijajna, potem pa zaključil zbor, ki se je vršil v uzornem redu.

Domače stvari.

— (Državnozbornska volitev v notranjskih in gorenjskih mestih, oziroma trgih.) Gospod dr. Danilo Majaron, občinski svetovalec Ljubljanski in urednik „Slov. Pravnika“, pozvan po mnogih volilcih, oglasil je pri „osrednjem volilnem odboru“ svojo kandidaturo za to volilno skupino. „Slovensko društvo“ se je danes posvetovalo o ti kandidaturi, in odbor uvaževaje, da bi narodni stvari zelo koristilo, če se jej posveti mlajša in delovna moč, sklenil je soglasno, da bode omenjenega kandidata „osrednjemu volilnemu odboru“ najtopleje priporočal.

— (Državnozbornske volitve.) V okolici Vitanjski, spadajoči v volilni okraj Mariborski, obnesle so se volitve volilnih mož izvrstno. Nemškutarji, ki so tukaj še pred malo časa komandirali, niti v jedni občini, razun v Vitanjski vasi, ki ima jednega volilnega moža, neso poskusili borbe. Prvikrat pridejo tudi iz občine Skomarske pri Vitanji 3 narodni volilni možje. Glorija Vitanjskih Nemcev bo kmalu izgnila. Vsa čast in zasluga gre tamošnjemu župniku g. Jos. Žičkarju, kateri je začel neustrašeno v tem dozdej pozabljenem kotu buditi narodno zavest! — V Špitaliči, Žičah, Št. Jerneji, Lozah in Zbelovem izvoljeni so sami narodnjaki. Posebno hud boj bil je v Ločah, kjer so pa vender naposled zmagali narodnjaki ter bili izvoljeni: župnik Stiplovšek in posestnika Breznik in Zidanšek. V Makolski fari izvoljeni so sami narodni možje, na čelu jim g. župnik Lendovšek. — V Ribnici na Pohorji zmagali so sedaj Slovenci prvokrat. — Na Primorskem so volitve doslej ugodne. V Izoli, Matavunu, Dolini in v Dekanih izvoljeni so naši. V Roči izvoljenih je pet nasprotnikov. V Buzetu bode volitev volilnih mož še le danes končana. Gotovo bode izid nam ugoden. V vzhodni Istri so vsi volilni možje na naši strani in slovanski kandidat bode najbrže voljen jednoglasno. — Iz Ilirske Bistrice se nam piše, da sta ondu kot volilna moža izvoljena gg. Anton Domladiš in Tomšič, ki bode oba glasovala za dr. Ferjančiča.

— (Volilno gibanje v Tržaški okolici) je prav živahno. Italijanska stranka trosi veliko novcev da bi spodkopala tla vrlému Nabergoju, a izpodletelo jej bo, kakor vedno doslej. Poleg Mauronerja postavil se je za nasprotnika tudi znani čudni patron don Pahor, ki pa dela jako žalostno figuro. Pri volilnih shodih, ki so se vršili zadnji čas skoro po vsej okolici, pokazalo se je povsod, da dosedanji poslanec g. Iv. Nabergoj uživa splošno zaupanje mej okoličani, katero ne bode izpodrinilo nobeno sredstvo nasprotne stranke. Za novce ne bode si kupila priprisanja in poštenja vrlih okoličanskih volilcev, ki bodo kakor siva kraška skala stali nepremakljivo za svojega dozdanjega od cesarja odlikovanega poslanca Nabergoja!

— (Volilni shod) skliče za nedeljo dne 1. marca popoldne ob 3. uri državni poslanec g. dr. Gregorc pri sv. Lorencu na Dravskem polju v gostilni g. Juriča.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) podarili so: dež. odbor kranjski, 200 gld.; prem. g. knezoškof lavantinski dr. Mihael Napotnik, 15 gld.; g. dr. Gvidon Srebrze, odvetnik v Brežicah, 10 gld.; g. dr. Nikolaj Tonkli, odvetnik v Gorici in gospa Pavlinka Resmanova na Nabrežini, po pet gld.; gg. dr. Janko Pakj, prof. na Dunaji, 3 gld.; g. dr. Mirko Ploj, ministerjalni koncipist, 3 gld.; g. Ivan Luzar, uradnik južne železnice, 3 gld.; in č. g. Matija Wurzer, župnik v Rušah, 3 gld. Srčna hvala rodoljubnim darilcem.

— (Muzejsko društvo.) V četrtek, dne 26. t. m. zvečer ob 6. uri bode v Rudolfinumu pri mesečnem zboru muzejskega društva za Kranjsko predaval g. prof. J. Hubad o predmetu: „Estetično in dramatično od Griutovca in z Kokrskedoline.“ K temu zanimivemu predavanju se vabijo vsi Slovenci.

— (Slovensko gledališče.) Včeranja predstava žal ni bila tako dobro obiskana, kakor bi bila zaslužila. Ne rečem baš, da bi bila slabo obiskana, ali bila bi lahko bolje, ker pri tako pičlem številu predstav, morale bi vsaj te biti vedno prav dobro obiskane. Srbskega pisatelja Borgoškega šaljiva igra v 3 dejanjih „Svilnati robec“,

katero je prav spretno prevel na slovenski jezik mladi g. Vaso Petričič, dosegla je prav povoljen uspeh. Akopram je zapletka igre precej lahka, ima igra veliko prednost, da je skozi in skozi po zanimivem dialogu in nekaterih prav dobro uspelih prizorih kratkočasna, da niti jeden prizor ni dolgočasen in da gledalec ne pride iz dobrega humorja. Koj prvo dejanje razvija se prav živahno in je skoro bi rekel najbolj dobro uspelo vse igre. Igralo se je prav dobro. Glavna zasluga izbornega uspeha gre g. režiserju Borštniku, ki je z ulogo dobro dušnega a malo robatega Pavla Zvekiča ustvaril, jako srečen tip. Naporno ulogo igral je tako mojsterski, da smelo rečem, da je posebno njemu pripisati, da je igra imela tako dober uspeh. Od prvega do zadnjega prizora skoro ne pride z odra, in ga posebno glede marljivega učenja stavljam v posnemanja vreden izgled vsem njegovim tovarišem — moškega spola se razume, ker krasni naš spol je vedno vesten v tem oziru. Prav pohvalno so ga podpirali, kot glavni steber vse igre — gosp. Sršen, ki je dobro pogodil bojzaljivega Mladena, gg. Nigrinova in Slavčeva in gg. Danilova in Borštnikova, ki so bile prav dobre v svojih ulogah, gg. Danilo, Lovšin in Perdani. Igralo se je izvzemši, kak mali „lapsus memoria“ dosti gladko in je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost z živahnim odobravanjem na konci pojedinih aktov in na konci igre. Ze samo glede na res izvrstni tip gosp. Borštnika ne dvomim, da bode igra se obdržala na našem repertoaru, ker bi bilo res škoda za toliko truda za jeden sam vočer. Prevod je, kakor sem že omenil prav dober in teče dovtipni dialog prav gladko, da se igra do konca prav prijetno posluša. —i.

— (Drugi domači koncert) učencev „Glasbene Matice“ včeraj izvršil se je prav lepo. Zarad pomankanja prostora moramo odložiti poročilo do jutri.

— (Sokolski „jour fixe“) ki je bil v soboto večer v čitalničnem steklenem salonu, smemo prištevati mej najprijetnejše zabavne večere zadnjega časa. Reditelja brata Fr. Hribar in J. Rebek priredila sta ga prav izborno in udeležba bila je izredno obilna, zabava prav živahna. Vrlo društvo „Slavec“ prevzelo je z vsega priznanja vredno požrtvovalnostjo večji del programa tega večera, ter ga izvršilo pod vodstvom g. pevovodje pl. Janušovskega tako izvrstno, da je bil le jeden glas pohvale mej vsemi navzočimi. Ker je bil brat Drag. Hribar, kateremu je društvo kot večletnemu zaslužnemu članu za odhodnico priredilo ta večer, po neizogibnih narodnih opravkih nepričakovano zadržan na Vranskem in se ni mogel osebno udeležiti, poslal je pismeno in telegrafično svoj pozdrav in svoje obžalovanje, da se večera ne more, kakor bi želel, osebno udeležiti. Reditelj Franjo Hribar pozdravil je navzoče brate Sokole ter razložil pomen večera. Mej posameznimi točkami po „Slavci“ izvršeno izvršnega pevskega programa bilo je več zanimivih govorov. Komičen prizor, posebno pa originalni čveterospev „Liliputanski pevci“ vzbudil je mnogo smeha. Poslednja točka morala se je na splošno željo zopet in zopet ponavljati, ter smelo rečem, da je bila tako izborno izvedena, da glasnega odobravanja ni bilo konca ne kraja. Izmej mnogih govorov naj omenjam le onega postaroste Dr. Trillerja, ki je z naudušenimi besedami nazdravljaval najmlajšemu Sokolu v Ajdovščini, kateremu se je poslal telegrafični pozdrav k osnovalnemu zboru. Spominjal se je tudi prav presrečno obilne udeležbe pri zadnji maskaradi vrlega brata „Celjskega Sokola“, ki je telegrafično pozdravil shod, ter je napil obema bratskima društvoma prisrčni: Na zdar! z željo, da na mejah delujeta isto tako krepko, kakor najstareji brat v središču. Starosta Iv. Hribar, ki je po važnih opravkih zadržan, še le pozneje se mogel udeležiti, napil je tudi razvoju Sokolske ideje in naznanil vspešno napredovanje ustanove tamburaškega zbora Sokolskega, ki se skoraj skliče v življenje. Bilo je še mnogo lepih in zanimivih govorov, katerih na drobno navajati mi ne pripušča tesnoba prostora, omenjam naj le onega na slogu mej Sokoli in Slavci, kateri poslednji so se vedno rade volje odzvali, kader je šlo za to, podpirati narodne namene. Da je dobra in točna postrežba novega začasnega restavraterja čitalniškega g. Trinkerja mnogo pripomogla, da je bila zadovoljnost vsestranska, ne smem zamolčati in le z zadoščenjem konstatujem, da se je življenje v čitalniški restavraciji zopet začelo malo bolj oživljati, kateri nedostatek v na-

šem socijalnem življenju je bil v zadnjem času postal zelo čutljiv. Vsi, ki so se udeležili lepega tega večera, zapustili so popolnoma zadovoljni čitalnico želeč, da vrli Sokol kmalu zopet priredi jednako prijeten večer. —i.

— (O bčni zbor Marijine bratovščine) bil je včeraj dopoludne ob navzočnosti do 200 udov. Društveni predstojnik g. magistratni uradnik Dragotin Lahajnar je opisal gmotno društveno stanje bratovščine, katero zboljšati se je dokaj trudil. Dohodkov je imela bratovščina preteklo leto 10.178 gld. 64 kr., stroškov pa 10.171 gld. 20 kr. in je znašalo društveno premoženje koncem leta 24.210 gld. 79 kr. Novih udov pristopilo je 105, umrli so 104 udi in 35 otrok. Bratovščina imela je koncem l. 1890 skupaj moških in ženskih udov 2514. Za pogrebe se je izdalo 2656 gld., za reveže društvene, katerim se je mnogokrat letnina odpustila, nad 100 gld. Gospod Grilec poroča v imenu pregledovalnega odseka in nasvetuje, naj se izreče g. predsedniku Lahajnarju, pod čegar vodstvom so knjige v tako lepem redu, kakor še nikdar poprej in vsemu odboru zahvala odboru pa dá absolutorij. V odbor se izvolijo gg.: predstojnik Lahajnar, mestni odbornik Anton Klein in Albin Arko. V pregledovalni odsek gg. Grilec, Dvogan in Rus. Potem se je razpravljati začelo o novih pravilih, katere je nasvetoval v lanskem občnem zboru g. Arko, kateri v glavni razpravi poprime za besedo in razjasni, zakaj je stavil ta predlog, katerega je selaj odbor bratovščine izvršil. Premoženje bratovščine pričelo je zadnje leto pešati, kajti društveniki z malimi doneski so se množili, premoženje pa nikakor ne, tako da se more z gotovostjo sklepati, da udje bratovščine utegnejo še naraščati, a v tej progresiji se bode manjšalo i premoženje in nekega dne ga ne bode čisto nič in še živeči udje ostali bodo z vso upisano in letnim doneskom popolnoma na cedilu. Zatorej treba, da plačajo novo ustopivši udje več, da se njim zavaruje njih uplačani kapital, zato treba prenarredbe pravil v tem smislu. Gospod Kunc jako natančno pojasni potrebo prenarredbe pravil, katera so sestavljena sedaj tako, da bodo vsem udom ustrezala in bodo tudi bolj temelita in razločna, nego stara pravila, katera so bila pač popolnoma zmedena. Zbor je pravila po nasvetu odborovem brez prenarredbe odobril, ua kar se je zborovanje zaključilo.

(Glas izmej občinstva). Piše se nam: Po ministra Gauča odredbi imajo se na srednih šolah gojiti tudi telesne vaje in so vsled tega ravnateljstva tukajšnjih srednjih šol letos dija om priporočila drsanje, kot prostor pa jim določila znani „kern“ v Trnovem. Vsak dijak uplačal je za celo drsalno dobo jeden forint. Lastniki drsališča so gol-dinarje lepo potisnili v žepe, za drsališče pa se ne zmenijo več in par tednov je že tako zanemarjeno, da ni moči drsati se. Ker tako postopanje ni solidno, zdelo se nam je potrebuo, objaviti te vrstice.

— (Iz Opatije) se nam piše dne 21. t. m.: Dne 17. t. m. ostavil nas je nadvojvoda Oton. Ker je svoje osebje tukaj pustil, misli se, da se kmalu zopet povrne. Sinoči pa se je odpeljala cesaričinja vdova Štefanija. Čuje se, da v kratkem Opatijo obišče tudi cesar.

— (V Mariboru) umrl je te dni trgovski agent g. Kos vsled kapl. Pokojni Kos bil je nekdanj trgovec in jako znana oseba v Ljubljani. Imel je 72 let.

— (Nesreča.) V Šmartinu pod Šmarnogoro pripetila se je preteklo soboto nesreča. Pri sprevodu mrliča spodrsnilo je pred farovžem nekemu pogrebcu in padel je tako nesrečno, da si je zlomil tilnik in takoj mrtev obležal.

— (Po Murškem polji) padel je bil blizo do metra debeli sneg. Zda se je že nekoliko usedel. Mura je bila na večjih krajih zamrznjena, da se je lahko brez skrbi prek hodilo.

— (Za dijaško kuhinjo na Ptujih) so z nova nastopni p. n. č. gospodje in gospe, oziroma slavni zavodi in zastopi darove poslali: Slav. okrajni zastop ptujski 60 gld.; slavna posojilnica Ptujška 60 gld.; slavna posojilnica Makolska po g. M. Lendovšku 10 gld.; g. Korošec Fran, kapelan v Cirkovcib, 4 gld.; g. Črnko Marka, mestni vikar na Ptujih, 1 gld. 5 kr.; g. Majcen Ferdo, veroučitelj na Ptujih, 1 gld. 5 kr.; g. Bratuša Alojzij, beneficiat na Ptujih, 1 gld. 5 kr.; g. Šalamon Fran, katehet na Ptujih, 1 gld. 5 kr.; gospa Magdič Sofija v Ormoži, 2 gld.; g. Zelenik Josip, veleposestnik pri sv. Ur-

banu v St. Gor., 20 gld.; g. dr. Ploj Jakob, odvetnik na Ptujih, 3 gld.; g. prof. Kunstek Luka 2 gld.; g. prof. Cilenšek Martin, 1 gld.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav na Ptujih, 2 gld.; g. Ivan N. Resman na Brežini 3 gld. Vsem preblagim dobrotnikom prisrčna hvala, in stoterni: „Bog plati!“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novomesto 23. februvarja. Mnogobrojni shod volilcev nenavzočega prof. Šukljeja jednoglasno kandidatom proglasil.

Trebnje 23. februvarja. Naš kandidat bil odsoten, sedaj izrečeno iz njegovih ust, da ni v nikakeršnem osobito ne v kakem skrivnem dogovoru niti s Kočevskimi volilci niti z gospodom Thomanom, ker ni mandata tako želen, da bi se spuščal v protinarodne manevre. Za resničnost te izjave daje poročstvo njegova občne znana neustrašljiva odkritosrčnost. Odločno protestuje zoper insinvacijo skrivnih spletek na kvar narodni stvari. Njegov znani značaj izključuje vsako skrivno delovanje. Le od neke strani, ne da bi bil sam v kakem dogovoru, prihajajo vesti, da bi se Kočevci po odpadu Thomana odločili za Goljo. Njega ne smatramo za protinarodnega. Narodnost Golje je nedvomna. Razburjenost v nekih občinah strahšanska, ker so po nečuvanjem pritisku na nedvedne volilce od duhovniške strani zavednim veljakom usta zamašene. Naš kandidat se ne more in ne sme umakniti, zadostno število neustrašljivih volilcev je zanj in upati je, da se bode še več mož za njega odločilo. Povšeta nikakor ne maramo, Thomana ravno tako ne.

Odločni volilci.

(Telegram ta nam je v prijetno znanje, vender bi želeli, da bi se bili „odločni volilci“ imenoma našli in da bi pod telegramom čitali podpis v tej zadevi najpristojnejše osebe g. sodnika Golje samega. Uredn.)

Pariz 23. februvarja. V alzaško-lorén-skem pevskem društvu imel Antoine govor, v katerem je mej živahnim odobravanjem govoril proti Francozov udeležbi na Berolinski umetniški razstavi. Na shodu nekdanje lige patrijotov govoril Derouède proti udeležbi na Berolinski umetniški razstavi.

Bilsko 23. februvarja. Ljudski shod, ki ga je sklicala delavska stranka zaradi agitacije za splošno volilno pravico, razpustil je zaradi ščuvalnih govorov zastopnik županov.

Halifax 23. februvarja. V premogovih jamah v Springhillu bila eksplozija. Doslej 75 mrtvih. Število mrtvih bode pa še večje, ker je bilo ob eksploziji tisoč oseb v jamah.

Beligrad 22. februvarja. Včeraj zvečer dalo je ministerstvo svojo ostavko, da omogoči sestavo novega kabineta, ki bi z ozirom na skupščino uspešneje reševal državne zadeve. Ministerstvo pozvalo je ministre, da dalje poslujejo, dokler se stvar definitivno ne odloči. V novem kabinetu bode, kakor se govori, Pasić prevzel predsedstvo in notranje zadeve, Gjorgjević vnanje zadeve, Vučić finance, Veli-mirović zgradbe.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarjanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-ji.** (791—18)

Piccoli-jevo esenco za želodec

priraja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (796)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stop
 za vsa leta gld. 480; za pol leta gld. 230; za četrt leta gld. 115.

Tujci:

22. februvarja.

Pri **Malič**: Wellal, Reichenberger, Krank, Gross z Dunaja. — Elsner iz Prage. — Grünhut, Szeps, Malcher, Markovsky, Nagy, Steinmassler, Gürtler z Dunaja. — Eggenhöfner z Reke. — Brepek iz Draždan. — Kump iz Gradca.

Pri **Stonu**: Boskovic, Färber, Senkel, Rosenthal, Mayer z Dunaja. — Stampfl iz Prage. — Stritof iz Planine. — Franken iz Kranjske. — Wohl iz Gradca. — Waha iz Passaua.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. februvarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 65	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 20	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 76	Jajce, jedno :	8
Oves,	3 15	Mleko, liter	3
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 04	Teločje	60
Koruz,	5 21	Svinjsko	56
Krompir,	2 9	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	60
Grah,	12	Golob	22
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo,	0	Slama,	2 25
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	52	" mehka, 4	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. febr.	7. zjutraj	745.8 mm.	-9.6° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	745.5 mm.	0.8° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	746.7 mm.	-3.8° C	brezv.	jasno	
22. febr.	7. zjutraj	747.2 mm.	-12.2° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	746.7 mm.	1.0° C	brezv.	jasno	
	9. zvečer	749.9 mm.	-3.0° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -4.2° in -4.7°, za 2.2° in 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 91.95	gl. 91.90
Srebrna renta	91.95	91.80
Zlata renta	110.20	110.05
5% marena renta	102.05	101.90
Akcije narodne banke	988	988
Kreditne akcije	307.50	306.25
London	114.75	114.80
Srebro		
Napol.	9.11	9.11
C. kr. cekini	5.44	5.45
Neuske marke	56.30	56.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	259 gld.	132 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	105	15
Ogerska papirna renta 5%	101	05
Dunava rog. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	130	166
Tramway-društ. voj. 170 gld. a. v.		

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalce“ s priložo „Vrtnar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi Kranjski v Ljubljani, katera mu dopošlje prvo številko brezplačno in iz katere more spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (60-2)

Mladeniča

ki ima najmanj 14 let ter je zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu, dobro odgojen in poštenih starišev, ter ga veseli izučiti se dobro v umetnem vrtnarstvu, vsprejme takoj.

(144-1) Alojzij Korsika, umetni in trgovinski vrtnar v Ljubljani.

Ženil bi se

mladenič na deželi, ki je v najboljših letih, ima lepo posestvo, krčmo in druge dohodke, z mlado, 18 do 25letno, dobro vzgojeno deklico, zmožno v govoru in pisavi slovenskega in nemškega jezika, katera naj ima od 1000 gld. naprej gotovine. K ponudbi naj se priloži slika ter pošlje pod „H. F.“ upravništvu tega lista v Ljubljano. (123-4)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlůvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapee. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojnjce. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
- 9. zvezek:** I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

- Blóдне duše.**
Roman. Češki spisal Václav Beneš-Trébizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.
- Otci in sinovi.**
Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.
- Undina.**
Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.
- Vilénski brodnik.**
Spisal Emile Souvestre, prevel Muhóder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.
- Dnevnik.**
Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.
- Ukrajinske dume**
Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.
- Časnikarstvo in naši časniki.**
Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.
- Dubrovski**
Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.
- Nov.**
Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Lestik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z

V AMERIKO.
VOŽNJI LISTKI (135-1) pri nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.
I Kolowratring 9 IV Weyringergasse 7a **DUNAJ.**
Prospekti in pojasnila točno in zastonj.
Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

Dr. Rose životni balsam
je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napanjanja odstranjujoče ter mili raztopljajoče
domače sredstvo. (88-40)
Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.
Zaloga skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.
Tam se tudi dobi:
Praško universalno domače mazilo
To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.
V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.
Glavna zaloga
B. FRAGNER, Praga,
št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.
Poštna razpošiljatev vsak dan.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (874-9)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specialijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.